

20. 06. 2013

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Ústav umění a designu
studijní referát

KOPIE SE SHODUJE S ORIGINÁLEM.
OVĚŘILA STUDIJNÍ REFERENTKA LUD.

ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Má mysl

Práci předložil student: Roman Petrásek

Studijní obor a specializace: Sochařství, Socha a prostor

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: M.A. Richard Drury

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce
(a jeho naplnění):

Roman si především kladl tematicky vyhraněný cíl, který naplnil stejně soustředěným způsobem. „Obnažené“ srdce jako výhradní motiv díla je v dnešní době, charakterizované mělkými i lehkovážnými konceptualizovanými obsahy, paradoxně smělým tvůrčím záměrem. Romanova práce je především pevně zakotvená v něm samotném, což je nezbytným předpokladem umělecké originality v každé rovině tvůrčího projevu – mistrovské či „jen“ studentské. Zasazení díla v prostředí, které ho původně inspirovalo, plastiku symbolicky umocňuje a posouvá k pomezí klasického sochařství a land artu.

2. Technologická specifika
(technická inovace):

Technologickou realizaci svého díla si Roman skutečně „vybojoval“. Nebál se jít nepohodlnou cestou, k řešení dílčích problémů a posléze k řešení celkového záměru přistupoval důkladně. Více než kdykoliv předtím v jeho tvorbě se pustil do náročného technického úkolu, aby docílil úplnosti své koncepční představy. Postupoval podle všeho metodicky a promyšleně, při realizačním procesu čelil řadě složitých problémů, které úspěšně vyřešil – jak o tom detailně svědčí jeho doprovodný text.

3. Přínos práce pro daný obor

Přínos vidím vedle zmíněné jednoznačnosti tematické volby a komplexního uchopení technické stránky realizace v tom, že dílo má své zakotvení v konkrétních osobních (resp. přírodních a společenských) souvislostech. Dílo je živené skutečnostmi, které mají pro Romana zásadní význam, což oproti obecným současným tendencím v umění k ironickému či různě zmanipulovanému znázorňování důvěrného světa člověka představuje platnou možnost přesně opačného postupu.

4. Silné stránky díla

Klady jsou už zahrnuté v předchozích bodech. Stručně řečeno: student si zvolil jasný a přesvědčivý postup k řešení tématu, které mohlo svádět naopak k rovině myšlenkové mlhavosti či spekulativnosti. Dílo má své kořeny v autorově životě, přitom se nabízí ke čtení v různých nadosobních polohách.

5. Slabé stránky díla

Slabší rozměr Romanovy bakalářské práce vidím paradoxně v tom, že se soustřeďuje na vlastní sféru myšlení. „Paradoxně“ proto, že tato chvalitebná soustředěnost zřejmě vyloučila potřebu alespoň v náznacích zmapovat širší umělecko-historické souvislosti, do kterých jeho projekt může zapadat. Pohledem na historické kořeny či současné paralely by Roman nijak nezkompromitoval originalitu vlastního počínu, úvahami nad inspiračními zdroji v kultuře minulosti či přítomnosti (byť velmi nepřímými) také ne. Je mu opravdu tak lhostejný „věčný“ příběh těla v sochařství? Hledat souvislosti pro souvislosti je ovšem zbytečné. Ale nehledat žádné je snad ještě větší chybou. Jeden příklad, který určitě stál v jeho teoretickém pojednání za zmínku, je monumentální epoxydová plastika Václava Bláhy „Potůček mého mládí“ z let 2000-2002, o níž jsem kdysi napsal: „Bláha stmeluje pryskyřici předměty, kterým je dán život po smrti stejně jako jantar, který činí nesmrtelným křehký a krátce žijící hmyz. Zlomky organických a člověkem vyrobených předmětů nalezené na březích potoka se včleňují do těla díla, vytvářejí zdánlivě nahodile zkomponovanou změť důkazů o neúprosném plynutí času; memento mori v podobě srnčí lebky se objevuje v této pseudorelikvii hned vedle roztrhané „kůže“ nafukovací hračky, vše se absorbuje a sjednocuje v krystalizované plodové vodě Bláhy jemně totemické práce. Bláhovo dílo samo o sobě představuje v desítkách stmelovaných zelenohnědých vrstev pryskyřice archeologii lidského vědomí. Každý rok života ukládá čerstvé zážitky a objevy. Všechno je navzájem neoddelitelně propojeno stálým, často podvědomým proudem paměti. Zdá se, že Bláhovo dílo prostoupené vlastním znehybněným tokem dění, o této skutečnosti průkazně svědčí.“ Paralely zde tedy jsou, škoda, že je Roman vůbec nezkoumal!

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Přes zmíněné výhrady k teoretické části bakalářské práce je Romanovo dílo samo o sobě velmi kvalitní – proto doporučuji známku „výborně“.

Datum:

22.5.2013

Podpis:

R. S. Druhy